

Parochie 1
 In de pen 6
 Klapstoel 8
 Buitenland 9
 Dossier 10
 Kerk 12
 Samenleving 13
 Varia 14
 Bisdom 15
 Podium 16

Colofon

KERK & leven
 Halewijnlaan 92
 2050 Antwerpen
 www.kerkenleven.be
KERK & leven is een uitgave van
 Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE

UITGEVER
 Filip Debruyne
 De parochie is verantwoordelijk
 voor de eigen teksten

REDACTIE

Algemene redactie
 tel. 03 210 08 40
 fax 03 210 08 49
 redactie.kerkenleven@kerknet.be
Hoofdredeacteur
 Bert Claerhout
Eindredacteur
 Peter Gordts
Redacteurs
 Erik De Smet, Nicole Lehoucq,
 Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
 Lieve Wouters
Redactiesecretariaat & Optocht
 Martine Croonen
 secretariaat.kl@kerknet.be
Diocesane redactie Antwerpen
 Persdienst Bisdom Antwerpen
 Schoenmarkt 2
 2000 Antwerpen
 tel. 03 202 84 30 (van maandag tot
 woensdagmiddag)
 fax 03 202 84 31
 redactie.bisdom.antwerpen@
 kerknet.be

Diocesane redactie Brugge

Persdienst Bisdom Brugge
 Heilige Geeststraat 4
 8000 Brugge
 tel. 050 33 59 05
 fax 050 34 14 32
 persdienst.bisdom.brugge@
 kerknet.be

Diocesane redactie Gent

Eveline Coppin
 Bisdomplein 1
 9000 Gent
 tel. 09 225 16 26
 fax 09 223 39 59
 eveline.coppin@kerknet.be
Diocesane redactie Hasselt
 Persdienst Bisdom Hasselt
 Vrijwilligersplein 14
 3500 Hasselt
 tel. 011 28 84 58
 fax 011 28 84 78
 persdienst@bisdomhasselt.be
Diocesane redactie Mechelen-Brussel
 Pers- en informatiedienst
 Wollemarkt 15
 2800 Mechelen
 tel. 015 21 65 01
 fax 015 20 94 85
 aartsbisdom@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp
 Catapult, Antwerpen
Lay-out & Zetwerk
 Patrick Claessens

PUBLICITEIT

Trevi Plus
 Leopold II laan 53
 1080 Brussel
 tel. 02 428 21 03
 fax 02 428 37 55
 katrien.lannoo@trevipus.be
 www.trevipus.be

DIENST PAROCHEBLADEN

tel. 03 210 08 30 - fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigin-
 gen uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ

NV Halewijn
 © copyright
 Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

COLUMN

Bert CLAERHOUT

Een onterecht gevoel van veiligheid

„Waarom? Die vraag rijst telkens weer wanneer we met extreem geweld worden geconfronteerd. Dinsdagmiddag 13 december gooide de 33-jarige Nordine Amrani op de Place Saint-Lambert in Luik drie handgranaten in de massa, vervolgens vuurde hij op voorbijgangers en pleegde hij zelfmoord. Balans: vijf doden, onder wie de dader, en meer dan honderd gewonden. Achteraf bleek dat Amrani vóór zijn moordende raid ook al een poetsvrouw had doodgeschoten. Voor de buitenlandse media was ons land opeens 'breaking news'. Ze berichtten over een schiet- en moordpartij, waarvan wij ooit – lees: vóór de massamoorden van Hans Van Themsche (2006) en Kim De Gelder (2009) – dachten dat zo iets bij ons nooit kon gebeuren.

Nordine Amrani was al vaker met justitie in aanraking gekomen wegens drugsdelicten, zedenfeiten, wapenbezit, bedreigingen en overvallen. Goed voor zo'n twintig veroordelingen. Op het ogenblik van de feiten was hij voorwaardelijk vrij. Diezelfde dag moest hij zich trouwens opnieuw bij de zedenpolitie melden voor verhoor. Deed de angst dat hij weer naar de gevangenis moest de stoppen doorslaan, en dreef die hem tot wat de Duitsers een *Amoklauf* noemen? Dat betekent dat iemand zich in een staat van totale zinsverbijstering plotseling geroepen voelt om ernstige gewelddaden op willekeurige medeburgers te plegen, om vervolgens over te gaan tot zelfdoding.

Nu de dodelijke slachtoffers zijn begraven, resten er vele vragen. Het antwoord op de meest prangende, de waarom-vraag, heeft Amrani in zijn graf meegenomen. Het is overigens niet zeker dat we er iets van zouden begrijpen als ons post mortem een kijk in zijn belevingswereld werd gegund. Wraakgevoelens koesteren tegen de samenleving is één zaak, op een kerstmarkt op kinderen vuren, is iets heel anders. Wat gaat er in godsnaam in het hoofd van zo'n

schutter om? We blijven het antwoord schuldig, ook omdat we niet willen toegeven dat het kwaad in ons huist. „Ze zeggen dat de mens het enige dier is met bloeddorst. Wij kunnen doden zonder reden, doden voor ons plezier”, fluisterde Marlon Brando als kolonel Walter E. Kurtz in een beroemde scène uit de film *Apocalypse Now* (1979).

Voor de nabestaanden en slachtoffers van de tragedie in Luik kunnen woorden niets goedmaken. De samenleving heeft niettemin recht op antwoorden op de klassieke 'systeemvragen'. In dit geval richt de verontwaardiging zich terecht op het wapenbezit van Amrani – hij had een hele collectie vuurwapens – en, gezien zijn zwaar gerechtelijk verleden, op zijn voorwaardelijke vrijlating. Zowel het parket als de gevangenisdirectie hadden zich daar in oktober 2010 nochtans tegen verzet. Ook hun advies voor een overgangperiode met een enkelband werd door de strafuitvoeringsrechtbank genegeerd.

Wie geen inzage in de rapporten heeft, kan daarover moeilijk oordelen. Daartegenover staat dat de Belgische justitie de afgelopen twintig jaar een geschiedenis heeft van onbeschrijflijke blunders en laksheid. Een weinig hoopvolle vaststelling, want hoe bouw je aan een vertrouwensvolle samenleving als justitie dermate in gebreke blijft?

Uiteraard zullen onze politici zich na de gebeurtenissen in Luik roeren. Ze zullen het nog maar eens hebben over meer controle op wapenvergunningen en over een verscherpt toezicht op de voorwaardelijke invrijheidsstelling. Hoe noodzakelijk en logisch die maatregelen ook zijn, toch kunnen die nooit meer opleveren dan een schijnbaar gevoel van veiligheid. Want hoe moeilijk de hedendaagse mens – die gelooft in de maakbaarheid van het geluk en die het kwaad liever uit zijn leven verdringt – dat ook kan aanvaarden, de praktijk leert dat een open samenleving zich nooit volledig kan beveiligen tegen de destructieve krachten van gestoorde medeburgers.„

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Godsdienstonderricht

KERK & leven, 7 DECEMBER 2011

Aansluitend bij uw dossier over de identiteit van katholieke scholen verwijs ik naar de discussies in het Vlaams Parlement over het leervak levensbeschouwing, ethiek, burgerschap en filosofie (LEF). Datgene waarover in het parlement wordt gedebatteerd, doet volgens mij afbreuk aan het katholiek godsdienstonderricht. Want wat gevraagd wordt, gebeurt mijns inziens al lang in de lessen godsdienst, namelijk een overzicht van en een kennismaking met andere godsdiensten en levensbeschouwingen in de wereld.

Als kind en student heb ik dat altijd zo ervaren en hetzelfde geldt voor mijn kinderen. De lachende reacties van Jean-Jacques De Gucht en het publiek tegenover Mieke Van Hecke, recentelijk in het tv-programma *De zevende dag*, waren pijnlijk om zien.

Als christen en praktiserend katholiek wordt het moeilijk leven in ons land.

Christina TEUGELS, Londerzeel

Operatie Kelk

KERK & leven, 14 DECEMBER 2011

Door uw voortdurende kritiek op het gerechtelijk onderzoek tegen de Kerk inzake pedofilie gooit u uw eigen ruiten uit. Wat is er nu zo erg aan het boren van een klein gaatje in een grafmonument voor een endoscopisch onderzoek? Een onschuldige zal hiertegen geen bezwaar hebben.

Door uw gedrag laadt u enkel verdenkingen op u. U bedient zich

van dezelfde praktijken als misdadigers die ook procedurekwesties invoeren. Blijkbaar snapt de Kerk niet dat ze zo de laatste gelovigen wegjaagt. Christus zou anders hebben gereageerd.

Raymond COLLE, Drongen

Katholieke school

KERK & leven, 7 DECEMBER 2011

Ik wou het volgende kwijt over uw dossier over de katholieke identiteit van onze scholen. De opvoeding van kinderen is en blijft een delicaat gegeven waarbij niet alleen de ouders een zware verantwoordelijkheid dragen. Waarden doorgeeft, gebeurt meestal van thuis uit. De school (niet enkel de kleuter- en lagere school) is daarbij een niet mis te verstane schakel – lees doorgeefluik.

Ouders kiezen meestal de school van hun kinderen, dat gebeurt in een hoopvol verlangen naar menswording én persoonlijkheidsontwikkeling. Onder meer op basis van positieve en negatieve ervaringen uit hun eigen schooltijd wordt die keuze bepaald. Toch geloof ik niet dat 'het kind' op een neutrale wijze kan worden opgevoed. Persoonlijkheid is en blijft immers de resultante van temperament en karakter, en dat laatste kan veranderen, in die zin dat daar ook in latere levensfasen aan kan worden gewerkt.

Een schoolkind een christelijke opvoeding meegeven, is dan ook een ultieme uitdaging voor onze katholieke scholen. Door middel van waarden als verzoening, eerbied voor het leven, zorgzaamheid

en liefde is het de opdracht van de godsdienstleraar – maar niet alleen van hem – om mensen meer mens te laten worden. „Ik hou van het leven”, „ik hou van mensen” en „ik hou van God” zijn dan ook cruciaal in onze almaar meer verzuurde en hardvochtige samenleving.

Joost ROTTY, Beert

Eerst regels of eerst de zorg?

KERK & leven, 7 DECEMBER 2011

Zorgvoorzieningen argumenteren hun afkeer voor regels met het 'tekort aan zorgverleners'. Daardoor vernederen ze oneerbiedig de patiënt of bejaarde. De principes achter de regels zijn 'vermijden van overhaasting' en 'toelating van familie'. Zonder regels over palliatieve sedatie staat de poort open voor het negeren van principes.

Wilfried VANCOILLIE, Meulebeke

Krankzinnig

KERK & leven, 14 DECEMBER 2011

Die Noorse man, Anders Behring Breivik, is door rechtspsychiaters krankzinnig en ontoerekeningsvatbaar verklaard. Toch eigenaardig voor iemand die alles al jaren perfect had gepland en zelfs op wapenvlak deskundig was. Ik stel me dan ook vragen bij onze beoordeling in verband met geestelijke normen en waarden in de samenleving.

Krankzinnig – het woord zegt het zelf – is een ziekte of een fout in de hersenen. Zo iemand kan dergelijke gecompliceerde technieken niet hanteren en/of zulke

acties uitvoeren. Wat meer is: om zo'n verhaal over de Tempeliers te brengen, moet je al over enige geschiedkundige kennis beschikken.

Er is nog iets om over na te denken: als je ziet hoe de hele wereld bezig is onze planeet te vernietigen, moeten we dan niet veeleer dat als krankzinnig bestempelen?

R. ROBBEETS, Brecht

Hernieuwde bezieling

KERK & leven, 21 DECEMBER 2011

Kerstmis is alweer voorbij. Velen weten nog nauwelijks wat dat feest betekent, toch is dit het geweldigste aller tijden wat ons is overkomen, met name: de menswording van God, tweeduizend jaar geleden.

Wat Jezus ons geleerd heeft, is geloof, hoop en liefde – waarvan de liefde het voornaamste is. Velen hebben die liefde begrepen en vervullen allerlei taken bij zieken en wezen, of helpen bij grote rampen als overstromingen, hongersnoden en oorlogen.

Pasen betekent dat Jezus Christus na zijn dood aan het kruis uit de dood is opgestaan. Pinksteren houdt dan weer in dat Jezus zijn apostelen de wereld heeft ingestuurd.

Het eigenlijke probleem waarmee wij nu worden geconfronteerd, is de blindheid van het verstand voor de hele niet-materiële dimensie van de werkelijkheid. Als christenen moeten we onze houding bepalen. We hebben nood aan een hernieuwde bezieling.

JW. BEEKE-HORDIJK, Achel